

DIE AFNEEM VAN SIELKUNDIGE TOETSE

By geleentheid van die onlangse Sitting van die Federale Raad van die Mediese Vereniging in Pretoria (3 - 5 Maart 1960) het die Groep Neuroloë, Psigiaters en Neurochirurge die volgende besluit van die Groep aan die Raad voorgelê: „Dat die gevare wat verbonde is aan die afneem van sielkundige toetse, aan psigometrie, en aan die interpretasie van projektiewe tegnieke, deur persone wat ongeskool is in die gebruik van hierdie tegnieke, onder die aandag gebring word van daardie lede van die mediese professie wat die toetse en tegnieke toepas. Verkeerde uitleg kan lei tot ernstige gevare vir die pasiënt”.

Sielkundige toetse en tegnieke van verskillende aard is van groot waarde by die bestudering en taksering van die verstandelike, emosionele en maatskaplike ontwikkeling van 'n persoon en van sy 'sielkundige' toestand. Dit spreek dus vanself dat die belang van die tegnieke veral daarin lê dat hulle hulpmiddels is by die bepaling en omskrywing van afwykende persoonlikheidsgesteldhede.

Vir die oningewyde mag dit soms voorkom dat die toepassing en afneem van sielkundige toetse en tegnieke eenvoudig is. Die feit van die saak is egter dat dit nie so is nie. Alhoewel die afneem van toetse self skynbaar eenvoudig is, is die hele atmosfeer en benadering van die toets-situasie van die allergrootste belang. Groot versigtigheid en omsigtigheid moet beoefen word sowel wat die toepassing as die interpretasie van die resultate betref. Hierdie oorwegings is veral van belang waar die afneem van toetse deel vorm van 'n kliniese ondersoek op grond waarvan die toekomstige hantering en behandeling van die geval gegrond moet word.

Sielkundige toetse bied nie 'n kortpad tot 'n diagnose nie. Hulle is slegs bykomstige hulpmiddels en, om in staat te wees om sielkundige toetse na waarde te gebruik, is dit nodig vir die persoon wat die toetse toepas en interpreteer om genoegsame kennis te dra van die wye omvang van sielkundige tegnieke en van die teoretiese agtergrond waarop hulle berus. Ook is dit nodig dat die toetsafnemer die vermoë moet besit

om die resultate as integrale deel van die wyere persoonlikheidsfunksies te sien teen die agtergrond van 'n deeglike kennis van die volle persoonlikheid en die milieu van die pasiënt. By die toetsafnemers veronderstel hierdie vermoë 'n grondige kennis van sielkundige konsepte en teorieë en 'n daaropvolgende, meer gespesialiseerde, opleiding in die beginsels van die toets-tegniek self. Omdat hy ten volle bewus is van die gevare van die gebruik van sielkundige prosedures deur persone wat slegs oppervlakkige kennis daarvan dra, het die Suid-Afrikaanse Sielkundige Vereniging 'n minimum van vier jaar van basiese opleiding, gevolg deur twee verdere jare van spesialisasie, neergelê as vereiste vir die opleiding van kliniese sielkundiges.

Uit hoofde van sy opleiding is die kliniese sielkundige bewus van die waarde en van die tekortkominge van sielkundige toetse en tegnieke en hy sal elke geval wat buite die bestek van sy hantering val, verwys na die aangewese psigiatriese, neurologiese, of ander outoriteite. Dit is egter omdat dit blyk dat sielkundige toetse gebruik word, veral by die ondersoek van kinders, deur persone wat nie opgelei is om dit te doen nie—afgesien van hoe goed hulle kwalifikasies op hul eie gebied ook al mag wees—dat die aandag van die mediese professie op dié saak gevestig word.

Daar kan baie groot skade berokken word deur die toepassing van sielkundige tegnieke deur oningewyde persone. En misleidende bevindings en verkeerde uitleg kan nie net lei tot 'n verkeerde diagnose nie, maar dit kan ook tot gevolg hê dat die pasiënt die kans op die regte behandeling vir sy toestand moet ontbeer. In die belang van almal wat met die bestudering en behandeling te doen het van persone met gedragsafwykings, en ook veral in die belang van dokters self en van die pasiënte oor wie se wel en wee hulle moet besluit, wil ons ons vereenselwig met die pleidooi van die Groep Neuroloë, Psigiaters en Neurochirurge om ook op hierdie gebied die ou, aanvaarde beginsel te eerbiedig: skoenmaker, hou jou by jou lees!

THE APPLICATION OF PSYCHOLOGICAL TESTS AND TECHNIQUES

The following resolution from the Group of Neurologists, Psychiatrists and Neurosurgeons was submitted to the Federal Council at its meeting in Pretoria on 3 - 5 March 1960: 'That the dangers of psychological testing, psychometry and the use and interpretation of projective techniques by those untrained in these techniques be brought to the notice of those members of the medical profession administering them. Misinterpretation may result in grave danger to the patients'.

In an explanatory memorandum the Group pointed out that psychometric and other psychological techniques, such as projective tests, are of great value in the assessment of the intellectual, emotional and social development and the present status of the individual, and to assist in determining the degree and nature of deviations in any of these spheres where they occur.

The application of such tests and the derivation of a quantitative score from some of the tests may appear to be

simple to the uninitiated. In actual practice the greatest care is, however, required both in the administration and interpretation of the test results. This is especially the case where the techniques are used in a clinical setting as a basis for diagnosis, prognosis and advice with regard to treatment and placement.

The application of psychological tests does not provide a short cut to a diagnosis. In order to use psychological tests beneficially, there must be a precise knowledge of a wide range of such procedures and their theoretical background and construction, an ability to integrate results, and an understanding of the individual's total personality and environmental setting. This implies, on the part of those who use the techniques, a thorough grasp of basic psychological concepts and theories as a preliminary to the more specialized training in the application and interpretation of tests. Fully cognizant of the danger of the use of psychological procedures by persons only superficially familiar with them, the South

African Psychological Association has laid down for clinical psychologists a minimum period of four years of basic training to be followed by two or more years of specialization.

The psychologist is aware both of the value and of the limitations of psychological tests and procedures and will consult with or refer cases to psychiatric, neurological or other specialists when the tools in his own professional field seem inadequate. There is evidence, however, that psychological tests are employed, particularly in the examination of children, by those who, however highly qualified in their own field, have no proper training in psychology.

Attention is drawn to the fact that the gravest harm can be done by casual application of psychological tests by an inexperienced or unqualified person. This may readily result in a misdiagnosis and thus deprive the child of correct treatment and training at a critical period of his development. The parents may be misinformed of the child's true condition, with most undesirable effects on both parent and child.

It is thus desirable that psychometric tests be employed only by such persons as are qualified by training and experience.